

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У БАЊАЛУЦИ
Број: 71 0 396049 23 К
Дана: 20.2.2025. године

Пресуда правоснажна потврђена пресудом
Окружног суда у Бањој Луци број
71 0 К 396049 25 Кж дана 23.09.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Основни суд у Бањој Луци, судија Инес Чолић, уз учешће записничара Горане Дакић, у кривичном предмету против оптуженог Р. Ж. који се терети да је починио кривично дјело Пустошење шума из члана 388 став 1 Кривичног законика Републике Српске, по оптужници Окружног јавног тужилаштва Бања Лука број Т13 0 КТ 0050514 22 2 од 29.12.2022. године, након јавног главног претреса, одржаног дана 19.2.2025. године, у присуству тужиоца Окружног јавног тужилаштва Бања Лука, Слободана Салића и оптуженог лично, на основу члана 298 став 1 тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске донио је и дана 20.2.2025. године, јавно објавио:

ПРЕСУДУ

Оптужени Р. Ж., син Д. и Љ., рођене Г., из Б.Л., рођен ... године, ЈМБГ ... , са пребивалиштем у Улици ... , Б.Л., по националности Србин, држављанин РС/БиХ, са завршеном средњом Грађевинском школом, по занимању грађевински техничар, лошег имовинског стања, незапослен, живи од инвалиднине и борачког додатка, ожењен, отац двоје пунољетне дјеце, неосуђиван и против њега се не води други кривични поступак.

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

У периоду од јануара 2018. године до децембра 2019. године, на подручју Града Б.Л., мјесто Ш., на парцели број к.ч. број 321. К.О. Ш., власништво Републике Српске, пустошио шуму и то на начин да је без одобрења надлежног органа, а што је супротно члану 69 Закона о шумама, извршио сјечу 2 стабла букве дрвне масе 1,54 метара кубних, 53 стабла храста укупне дрвне масе 64,56 метара кубних и 5 стабала граба укупне масе 1,01 метара кубних и тако опустошио шуму на наведеној парцели, а све заједно посјекавши 60 стабала дрвних сортимената укупне масе 67,21 метара кубних.

Чиме би извршио кривично дјело Пустошење шума из члана 388 став 1 Кривичног законика Републике Српске.

Оштећени се са имовиниско-правним захтјевом упућује на парнични поступак.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Оптужницом Окружног јавног тужилаштва Бањалука, број Т13 0 КТ 0050514 22 2 од 29.12.2022. године, оптуженом Р. Ж. стављено је на терет извршење кривичног дјела Пустошење шума из члана 388 став 1 Кривичног законика Републике Српске („Сл. Гласник Републике Српске“ број: 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10, 01/12 и 67/13 – у даљем тексту КЗ РС), на начин како је то ближе описано у самој оптужници.

Судија за претходно саслушање је потврдио предметну оптужницу након чега је иста достављена осумњиченом, који је након тога добио статус оптуженог, који се, на рочишту за изјашњење о кривици одржаном дана 27.3.2023. године изјаснио да није крив за дјело које му се оптужницом ставља на терет, те је слиједом тога предмет упућен другом судији ради заказивања главног претреса, који је отворен је дана 14.8.2024. године, а окончан дана 19.2.2025. године.

На главном претресу су изведени докази оптужбе и то: саслушани су свјedoци С. Р., Д. Ј., З. Н. и Д. П., те изведени су сљедећи материјални докази: Записник о саслушању свјedoка З. Н. број 13-01/4-748/22 од 30.09.2022. године, Записник о саслушању свјedoка Д. Ј. број 13-01/4-746/22 од 30.09.2022. године, Записник о саслушању свјedoка В. В. број 13-01/4-745/22 од 30.09.2022. године, Информација-доставља података Републичка управа за инспекцијске послове, Сектор инспекције за шумарство и ловство број 24.040/333-351-69-3/19 од 11.11.2019. године, Препис истовјетан оригиналу Републичка управа за инспекцијске послове, Сектор инспекције за шумарство и ловство број 24.040/333-351-69-1/19 од 11.11.2019. године, Записник о извршеној ванредној инспекцијској контроли број 24.040/333-351-69-1/19 од 05.11.2019. године, Скица лица мјеста број 546 за наведени догађај, Записник ЈПШ Шуме РС а.д. Соколац број 2113/19 од 30.10.2019. године, Записник о извршеној ванредној инспекцијској контроли број 24.040/333-351-70-2/19 од 6.11.2019. године.

Одбрана је као доказ извела саслушање свјedoка Д. Ж., супруге оптуженог.

У својој завршној ријечи тужилац је изјавио да је окружно јавно тужилаштво доказало да је оптужени учинио предметно кривично дјело на начин како му се то оптужницом ставља на терет, како доказима субјективне тако и доказима објективне природе. Тужилац је навео да је тачна чињеница да је парцела на којој су посјечена стабла некада припадала мајци оптуженог али да је касније прешло у државно власништво.

У својој завршној ријечи оптужени је, као и током читавог поступка, негирао извршење кривичног дјела из разлога што га, како сматра, нико није видио приликом извршења истог. Такође, изјавио је да је тачно да у дворишту има 20 метара дрва али да то не доказује извршење предметног кривичног дјела.

Суд је цијенећи сваки доказ појединачно, као и у њиховој међусобној вези, те доводећи их везу са наводима одбране, сходно одредби члана 295 став 2 Закона о кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21– у даљем тексту: ЗКП РС), одлучио као у изреци и то из који слиједе:

Према одредби члана 388 став 1 КЗ РС кривично дјело Пустошење шума чини онај ко супротно прописима или наредбама надлежних органа врши сјечу или крчење шума, или ко подбјељује стабла или на други начин пустоши шуму или обори више стабала у парку или дрвореду.

Оцјеном доказа на главном претресу, суд није могао ван сваке разумне сумње закључити да је оптужени починио кривично дјело које му се ставља на терет, а из разлога који слиједе.

Приликом саслушања свједока С. Р., представнице оштећеног ЈПШ „Шуме Републике Српске“ а.д. Соколац-ШГ „Бањалука“, суд је нашао да је дана 28.10.2019. године, по налогу шумарског инспектора П. Д. иста извршила контролу, те том приликом евидентирала бесправно посјечена стабла храста.

Саслушан је свједок Д. П. који је изјавио да је 2019. године од стране Града Бањалука упућена пријава Б. Л. путем мејл поште те да је из тог разлога свједок извршио инспекцијску контролу 2019. године. Надаље, навео је да су приликом вршења контроле утврдили одређене неправилности које се односе на сјечу стабала без дозволе. Након тога, свједок наводи, да је заједно са Б. Ћ. изашао на лице мјеста те уочио више посјечених стабала која нису означена. Наводи како се недалеко од тог мјеста налази кућа која је у власништву Љ., односно мајке оптуженог, да је набавио контакт телефон оптуженог те га је затим и контактирао. Оптужени је приликом тог телефонског разговора изјавио да је ријеч о шуми која припада његовој мајци те да се око исте води спор. Свједок је навео, да је након што је утврђено да парцела ипак припада својини Републике Српске, сачинио записник у присуству оптуженог и његове мајке, који су исти одбили да потпишу. На питање оптуженог да ли га је свједок видео приликом сјече шуме, свједок је изјавио да није.

Саслушан је и свједок Д. Ј., који је изјавио да је изласком на лице мјеста утврдио да је извршена бесправна сјеча шума али без геомегра није могло бити утврђено ко је власник шуме. На питање тужиоца, на који начин су дошли до сазнања о сјечи шуме, свједок је изјавио да је била ријеч о анонимној пријави. Обзиром на протек времена, свједок се није могао присјетити свих детаља догађаја те му је из тог разлога тужилац предочио Записник о саслушању свједока, сачињен пред МУП, Полицијска управа Бањалука, Сектор полиције, Полицијска станица Бањалука-Лауш, број 13-01/4-746/22 од 30.9.2022. године. На питање оптуженог да ли га је свједок видео приликом сјече стабала, свједок је одговорио да није као и да је међу посјеченим пањевима било доста старијих пањева.

У својству свједока саслушан је и З. Н. који је изјавио да је 2019. године заједно са инспектором обишао више локација из разлога што су добили анонимну дојаву о бесправној сјечи шума. Надаље је навео да су приликом контроле, у близини куће у којој живи Р. Ж., затекли илегалну сјечу, релативно свјежег цера-храста, укупно око 30 до 40 пањева те су одмах потом обавијестили полицију. Наиме, због протекла времена ни овај свједок се није могао присјетити свих детаља везаних за предметни кривични догађај те му је сходно томе тужилац предочио Записник о саслушању свједока из истраге, број 13-01/4-748/22 од 30.9.2022. године. Увидом у записник, суд је утврдио да је свједок тада изјавио да му је оптужени признао да је извршио бесправну сјечу стабала док је на рочишту дана 30.10.2024. године рекао да оптужени није потписао записник као и да оптуженог није видео приликом извршења кривичног дјела.

Овакве наводе свједока С. Р., Д. П., Д. Ј. и З. Н. потврђују и материјални докази из оптужнице, прије свега Информације-достава података Републичке управе за инспекцијске послове, Сектор инспекције за шумарство и ловство број 24.040/333-351-69-3/19 од 11.11.2019. године, Преписа Републичке управе за инспекцијске послове, Сектор инспекције за шумарство и ловство број 24.040/333-351-69-1/19 од 11.11.2019. године, Записник о извршеној ванредној инспекцијској контроли број 24.040/333-351-69-1/19 од 05.11.2019. године, Скица лица мјеста број 546 за наведени догађај, Записник ЈПШ Шуме РС а.д. Соколац број 2113/19 од 30.10.2019. године, Записник о извршеној ванредној инспекцијској контроли број 24.040/333-351-70-2/19 од 6.11.2019. године из којих је суд нашао да је ванредна инспекцијска контрола извршена по налогу главног републичког шумарског инспектора а у вези са актом Града Бањалука, Градска Управа, Одјељење за инспекцијске послове број 09-333-3/19

од 10.10.2019. године, везаном за обраћање Л. Б., у вези бесправне сјече шуме у кањону ријеке С. и Ш.. Ванредна инспекцијска контрола је започела 23.10.2019. године када је утврђено да је у близини породичне куће која је у власништву Љ. Ж., извршена бесправна сјеча већег броја стабала а што су цвједоци и потврдили приликом саслушања пред овим судом.

На главном претресу, у складу са чланом 288 став 1 ЗКП РС, прочитан је Записник о саслушању свједока В. В., сачињен пред МУП, Полицијска управа Бањалука, Сектор полиције, Полицијска станица Бањалука-Лауш, број 13-01/4-745/22 од 30.9.2022. године из разлога што је суд, увидом у Извод из матичне књиге умрлих, утврдио да је свједок В. В. преминуо дана 16.2.2022. године. Из изјаве овог свједока произилази да је заједно са чуваром шума З. Н. изашао на лице мјеста КЧ 321 КО Ш. Б.Л. те том приликом утврдио да је извршена бесправна сјеча на парцели која је у власништву Републике Српске. Такође, изјавио је и да се око предметне парцеле води поступак признавања права својине у приватном власништву.

На приједлог одбране саслушана је и свједок Д. Ж., супруга оптуженог, која је том приликом изјавила да оптужени није сјекао стабла, да је та шума по њеном сазнању раније припадала мајци оптуженог, али да више не припада и да они у тој шуми не сјеку дрва, те да ту сјечу није починио оптужени.

Из свих изведених доказа утврђено је да је на катастарској честици 321, уписаној у лист непокретности број 276 КО Ш., извршена бесправна сјеча шуме. Наиме, наведена парцела на којој је извршена сјеча је у власништву Републике Српске а што је видљиво из Записника ЈПШ Шуме РС а.д. Соколац број 2113/19 од 30.10.2019. године. Утврђено је и то да је посјечено укупно 60 стабала дрвних сортимената, укупне масе 67,21 метара кубних а што је детаљно прецизирано у Записнику ЈПШ Шуме РС а.д. Соколац број 2113/19 од 30.10.2019. године а што је и међу странкама неспорно.

Оно што је спорно јесте да ли је оптужени, у вријеме и на начин како се терети оптужницом, починио предметно кривично дјело.

Након оцјене свих изведених доказа, овај суд није нашао за утврђено да је оптужени починио кривично дјело које му се оптужницом ставља на терет. Наиме, на основу исказа свједока суд није нашао нити један вјеродостојан доказ на основу којег би ван сваке разумне сумње утврдио основаност навода из оптужнице. Наиме, свједок З. Н. је током истраге изјавио да му је оптужени признао да је извршио бесправну сјечу шуме, док се на рочишту, дана 30.10.2024. године, није могао сјетити, а на питање оптуженог да ли је оптужени потписао записник и да ли га је ико видио приликом извршења кривичног дјела, свједок је изјавио да није. Такође, из изјаве свједока С. Р. као и Р. Ж. суд није нашао нити један основан доказ који говори у прилог чињеници да је оптужени учинио предметно кривично дјело на начин, вријеме и мјесто како му се то оптужницом ставља на терет. Из свих наведених разлога, искази свједока датих на главном претресу, као и чињенице које произлазе из материјалних доказа, не дају суду довољан степен увјерења да оптуженог огласи кривим за кривично дјело које му се оптужницом ставља на терет.

Дакле, доказима оптужбе није, ван разумне сумње, доказано да је оптужени починио кривичног дјело Пустошење шума из члана 388 став 1 Кривичног законика Републике Српске јер не постоји нити један доказ да је баш оптужени починио предметно кривично дјело, због чега је суд, примјеном правила *In dubio pro reo* из члана 3 став 2 ЗКП РС, оптуженог ослободио одговорности.

На основу члана 108 став 3 ЗКП РС оштећени се упућује да евентуални имовинско-правни захтјев оставрује у парничном поступку.

На основу члана 99 став 1 ЗКП РС трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Записничар:
Горана Дакић

СУДИЈА,
Инес Чолић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛИЈЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Окружном суду Бањалука, путем овог суда, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.